

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

838
L. 1403 2006

Biroul permanent al Senatului
Bp. 689 1403 2006

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
L. 503 2803 2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Legea facturii cambiate*, inițiată de domnii senatori Mircea Mereuță și Ion Mihai Dumitrescu din Grupul parlamentar al Alianței DA și de domnul deputat Mihai Sandu-Capra aparținând Grupului parlamentar al PNL (Bp. 689/2005).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se reglementează utilizarea facturii cambiate, "*instrument de plată fără numerar, girată sau tranferabilă la bancă, o formă intermediară între transferul de proprietate și decontarea mărfii printr-un titlu de credit. Factura cambiată este un instrument de decontare, legiferată de cambie*".

În *Expunerea de motive* se arată că promovarea acestei propuneri legislative este justificată de faptul că, prin corelarea facturii cu cambia, vor fi înlăturate deficiențele actuale și va fi întărită disciplina financiară, cu consecința îmbunătățirii mediului economic și colectării creanțelor fiscale.

II. Propuneri și observații

1. La nivel comunitar, chestiunea amânării sau a neefectuării plăților de către agenții economici a fost abordată, concretizându-se în Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2000/35/CE din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii la plată în tranzacțiile comerciale.

Astfel, în raport de soluția propusă de inițiatori pentru chestiunea întârzierii plăților considerăm că soluția facturii cambiate nu răspunde cerințelor stabilite prin actul comunitar privind combaterea întârzierii la plată în tranzacțiile comerciale.

Totodată, precizăm că legislația României privind taxa pe valoarea adăugată se află în plin proces de armonizare cu cea a Uniunii Europene. Prevederile din propunerea legislativă nu sunt conforme cu prevederile referitoare la facturare prevăzute în Directiva a VI-a CEE, cu modificările ulterioare, prevederi care urmează a fi implementate în legislația națională. Una din modificările care vor fi aduse legislației în acest domeniu de la data aderării, va consta și în eliminarea facturilor "fiscale", acestea fiind înlocuite de facturi simple care îndeplinesc cerințele prevăzute la directiva sus-menționată. Facturile fiscale nu răspund cerințelor referitoare la acceptarea facturilor electronice și nici nu pot fi impuse persoanelor impozabile stabilite în alte state membre care vor derula operațiuni taxabile în România.

2. *Cambia* reprezintă un înscris – titlu de credit care încorporează o obligație necondiționată de plată a unei sume de bani – prin care trăgătorul dă dispoziție trasului să plătească la scadență o sumă de bani beneficiarului sau la ordinul acestuia din urmă, motiv pentru care apreciem că este necesară reanalizarea definiției propuse la **art. 2 lit. b)** din propunere.

3. De regulă, raporturile juridice cambiale se grefează pe alte raporturi juridice preexistente care constituie temeiul emiterii cambiei. Prin urmare, pentru a nu se aduce atingere principiilor liberalismului juridic și al autonomiei de voință, apreciem că se impune reanalizarea prevederilor **art. 3**, potrivit cărora, în lipsa oricărui alt instrument de plată, va fi utilizată cambia.

De altfel, reglementările actuale, cum ar fi **art. 6** din *Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale*, în lumina principiilor mai sus menționate, lasă părților contractante libertatea de a alege, în raporturile comerciale, instrumentele de

efectuare a plății (acestea putând opta între diferitele instrumente de plată garantate – ordinul de plată, cecul, cambia și biletul la ordin – și mecanisme de mobilizare a creanțelor – forfetare sau factoring).

Reglementarea în vigoare în materia cambiei și a biletului de ordin, respectiv *Legea asupra CAMBIEI și BILETULUI LA ORDIN nr. 58/1934, cu modificările ulterioare*, prevede în mod expres mențiunile obligatorii pe care înscrisul cambial trebuie să le cuprindă, precum și consecința nevalabilității cambiei în cazul neîndeplinirii condițiilor formale de validitate.

Totodată, legea menționată stabilește doar cerința formei scrise, astfel încât părțile raportului juridic cambial au libertatea de a alege forma înscrisului cambial (autentic, sub semnătură privată ori formular tipizat). Referitor la formularele tipizate sunt de observat și *Normele tehnice ale Băncii Naționale a României nr. 10/1994 privind cambia și biletul la ordin*, care, printre alte recomandări referitoare la condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească suportul de hârtie al cambiei, prevăd și că Banca Națională a României și societățile bancare nu vor accepta în operațiunile lor titluri de credit la care sunt anexate, prin diverse modalități, alte acte, cu excepția foilor de prelungire. Pentru aceste motive, apreciem că urmează a fi reanalizată și soluția propusă la **art. 3 alin. (1)**, care face trimitere la "*formulare pentru cambie*".

4. De asemenea, și soluția anulării cambiei, "*prin barare și înscrierea cuvântului ANULAT pe toate exemplarele*", ca urmare a folosirii altui instrument de plată, urmează a fi reanalizată, întrucât, de principiu, anularea cambiei intervine în condițiile și potrivit procedurii prevăzute de Legea nr. 58/1934, pentru situațiile prevăzute de aceasta, cum ar fi neindicarea numelui trasului, lipsa semnăturii trăgătorului, lipsa datei emiterii cambiei, ipoteza pierderii, sustragerii sau distrugerii cambiei.

5. Întrucât în concepția Codului comercial, cambia, independent de natura raporturilor juridice fundamentale, constituie o faptă de comerț obiectivă, apreciem că se impune reanalizarea părții finale a **art. 4** potrivit căreia cambia poate fi semnată și de "*persoana fizică căreia i se prestează un serviciu*".

6. Menționăm că, în scopul întăririi disciplinei contractuale, eliminării disfuncționalităților din economie și menținerii unui climat comercial normal, au fost adoptate unele reglementări, cum ar fi Legea nr. 469/2002, care oferă o serie de garanții creditorului în cazul neexecutării la termen de către debitor a obligațiilor contractuale. Astfel,

la art. 4 alin. (1) din legea menționată se prevede că părțile au obligația de a insera o clauză contractuală privind plata unor penalități pentru fiecare zi de întârziere. Totodată, pentru compensarea prejudiciului suferit de creditor ca urmare a neîndeplinirii sau a îndeplinirii cu întârziere a obligațiilor asumate de către debitor, părțile pot stipula în contract și daunele moratorii sau compensatorii pentru neexecutarea totală sau parțială a contractului.

Separat de problema răspunderii contractuale, menționăm că neefectuarea, cu rea-credință, de către debitor a plăților la data scadenței atrage, potrivit art. 10 alin. (1) lit. a) din aceeași lege, angajarea răspunderii contravenționale a acestuia.

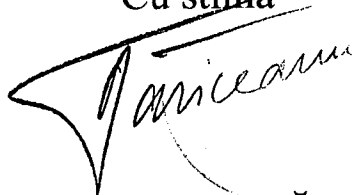
7. Nu în ultimul rând, învedereăm că regulile procedurale speciale de soluționare a litigiilor în materie comercială, prevăzute de *Codul de procedură civilă, Cartea a VI-a, Cap. al XIV-lea*, asigură cadrul necesar unei judecăți rapide și eficiente (procedura prealabilă a concilierii directe – în procesele și cererile în materie comercială, evaluabile în bani; posibilitatea acordării unor termene scurte, succesive, date în cunoștința părților; caracterul de titlu executoriu al hotărârii pronunțate în litigiile comerciale fără îndeplinirea formalității investirii cu formula executorie).

Nimic nu împiedică părțile de a apela la procedura arbitrajului privat, modalitate mai rapidă și, uneori, mai puțin costisitoare, de soluționare a litigiilor în materie comercială.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului